

de ved elevernes arbejdsydelse skabte værdier, jfr. foran om skolernes arbejdsopgaver.

Den anførte gennemsnitlige bruttoudgift pr. deltagerdag i perioden 1950—53 på ca. 29 kr. modsvarende en bruttoudgift i perioden 1947—50 på ca. 25 kr. Når der til trods for den bedre udnyttelse af skolernes kapacitet alligevel er fremkommet en forøgelse af driftsudgifterne, skyldes dette dels nedgangen i antallet af elevdage, dels den prisstigning, der har fundet sted imellem de 2 perioder. Begge de nævnte forhold taget i betragtning, måtte man have forventet en betydelig større stigning i udgiften pr. elevdag end den faktisk indtrådte.

Såfremt man til bruttoudgiften pr. deltagerdag lægger kommunetilskudet på 2 kr. pr. dag og en vis gennemsnitlig udgift til materialer, projektering o. l. afholdt af andre end skolerne, vil summen heraf alligevel være ikke uvæsentlig lavere end den tilsvarende udgift ved beskæftigelse af en arbejdsløs ved en almindelig beskæftigelsesforanstaltning.

For så vidt angår *andre foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed* indenfor lovens rammer kan følgende oplyses:

Der har som hidtil været ydet tilskud til den af afdøde *kordegn Kofoed oprettede træningsskole i St. Magleby*. Denne skole havde i 1950—51 177 elever i ialt 9 509 dage, i 1951—52 167 elever i ialt 9 949 dage og i 1952—53 192 elever i ialt 10 405 dage. Statstilskudene har udgjort følgende beløb:

1950—51: ca. 133 000 kr., 1951—52: ca. 160 000 kr. og 1952—53: ca. 212 000 kr., hvoraf dog ca. 40 000 kr. vedrører efterbetaling for de to foregående finansår, idet tilskudet pr. elevdag med virkning fra 1. oktober 1951 er blevet pristalsreguleret fra 14 til 17 kr. Eleverne på denne skole

rekruteres som hidtil navnlig blandt tilpasningsvanskelige unge.

Der har kun i ringe omfang været trang til afholdelse af *kursus for unge arbejdsløse faglærte*. De samlede udgifter hertil — nemlig til kursus for smedkere og for smede- og maskinarbejdere — har siden 1951 andraget ca. 86 000 kr. Det anses imidlertid for værdifuldt fortsat at kunne iværksætte disse kurser under en eventuel kommende ungdomsarbejdsløshed.

Der har ikke under 1951-loven været iværksat *ungdomsarbejder*, idet ungdomsarbejdsløsheden ikke i de senere år har haft en sådan karakter, at der fra kommunal side er vist interesse for ved lokale foranstaltninger at supplere de arbejdstekniske ungdomsskoler.

Man skal iøvrigt til det i § 1 omhandlede ændringsforslag bemærke følgende:

Til § 11.

Ungdomsarbejdsløshedsloven blev i 1947 på baggrund af erfaringerne fra ungdomslejrene udformet således, at den gav ministeriet og ungdomsudvalget betydelig mulighed for at afpasse arten og omfanget af foranstaltningerne efter den til enhver tid foreliggende situation. De forløbne år — ikke mindst perioden siden revisionen i 1951 — har vist, at lovens rammer er tilstrækkelig smidige. Under hensyn hertil samt til at en bestemmelse om optagelse til revision nu ikke mere findes i den øvrige beskæftigelseslovgivning — hvortil kommer at administrationen af nærværende lov til stadighed følges og kontrolleres af et politisk sammensat udvalg, der fortsat vil have grundlag for at fremsætte forslag til ændring i loven, såfremt dette anses for påkrævet eller hensigtsmæssigt — foreslår regeringen, at revisionsbestemmelsen udgår.